

SPRIEDUMS

Rīgā 2009.gada 29.jūnijā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs senators J.Neimanis
senators A.Guļāns
tiesnese V.Kakste

piedaloties pieteicēju SIA „Stats” pārstāvei A.B., sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” pārstāvim A.B., SIA „Alti A” pārstāvei I.K. un

atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Konkurences padomes pārstāvei Ievai Šmitei,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Stats”, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” un SIA „Alti A” pieteikumiem par Konkurences padomes 2005.gada 14.septembra lēmuma Nr.E02-41 atcelšanu, sakarā ar Konkurences padomes kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 11.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 7.februārī Jūrmalas pilsētas dome nosūtīja SIA „Alti A”, sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Info Serviss”, SIA „Stats”, SIA „Balsts-R” un SIA „Abe Iks” uzaicinājumu piedalīties cenu aptaujā par telpu remontdarbu veikšanu Jūrmalas sociālās aprūpes centrā.

[2] Cenu aptaujas ietvaros SIA „Stats” nosūtīja savu tāmi sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Info Serviss”. Sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” savukārt nosūtīja savu tāmi SIA „Alti A”.

[3] SIA „Alti A”, sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” un SIA „Stats”, kā arī SIA „Balsts-R” iesniedza piedāvājumu iepirkuma ietvaros.

[4] 2005.gada 22.februārī Jūrmalas pilsētas dome nolēma slēgt iepirkuma līgumu ar SIA „Balsts-R”, pamatojot, ka pārējo pretendentu tehniskais piedāvājums neatbilst pasūtījuma prasībām un SIA „Balsts-R” piedāvājumam ir viszemākā cena.

[5] 2005.gada 14.septembrī Konkurences padome pieņēma lēmumu Nr.E02-41, ar kuru konstatēja, ka no 2005.gada 7.februāra līdz 2005.gada 17.februārim pieteicēji SIA „Alti A”, sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” un SIA „Stats” ir bijuši iesaistīti aizliegtās darbībās, kas izpaudās kā tirgus dalībnieku saskaņota darbība, kuras ietvaros notika informācijas apmaiņa par cenām, kā arī tika saskaņota piedalīšanās konkursā un šīs darbības noteikumi, un tādējādi tās ir izdarījušas Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkta pārkāpumu un sodāmas ar naudas sodu.

[6] Pieteicēji iesniedza pieteikumus par Konkurences padomes 2005.gada 14.septembra lēmuma atcelšanu. Pieteikumi apvienoti izskatīšanai vienā lietā.

[7] Ar 2007.gada 25.aprīļa Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicēju pieteikums apmierināts.

[8] Izskatot lietu sakarā ar Konkurences padomes apelācijas sūdzību un sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” pretapelācijas sūdzību, Administratīvā apgabaltiesa ar 2008.gada 11.novembra spriedumu pieteicēju pieteikumu apmierināja. Tiesas spriedums pamatots ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[8.1] Iegūstot informāciju pieteicēju apmeklējuma laikā 2005.gada 10.maijā, Konkurences padomes birojs ievēroja Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1. un 2.punktā noteiktās robežas. Konkurences padomes biroja darbinieki veica

izmeklēšanas darbības, pieteicēju darbiniekiem klātesot un ar viņu informētu piekrišanu, tādēļ Konkurences padomes biroja darbinieki nav pārkāpuši likumā noteiktās pilnvaras. Visa iegūtā informācija ir vērtējama kā pierādījumi.

[8.2] Lietas izskatīšanā nav būtiski konstatēt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.⁵ un 175.⁶panta piemērošanas kārtības pārkāpumu, jo pieteicēji nav saukti pie administratīvās atbildības. Administratīvās apgabaltiesas ieskatā pats fakts, ka Konkurences padomes biroja darbiniekiem tiek liegts iepazīties ar tirgus dalībnieka rīcībā esošu informāciju datoros nevarētu veidot administratīvā pārkāpuma sastāvu. Tirgus dalībnieks pie atbildības būtu saucams gadījumā, ja birojs pierādītu, ka tirgus dalībnieka rīcībā nepieciešamā informācija ir bijusi un tā nav nodota biroja darbiniekiem.

[8.3] Tulkojot saskaņotās rīcības jēdzienu kopā ar Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktu, vienošanās netiek uzskatīta par aizliegtu, ja iestājas šādi apstākļi: 1) konkurenti publiski darījuši zināmu kopīgu piedāvājumu un 2) šā piedāvājuma mērķis nav kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci. Abiem priekšnoteikumiem jāiestājas obligāti. Vienošanās mērķim jābūt kaitējuma nodarīšana konkurencei. Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas gramatiskā tulkošanas pieeja, kuru pielieto Konkurences padome, ka vārdi „to skaitā” izslēdz jebkāda mērķa vai seku pierādīšanas pienākumu, nav pamatota, jo šāda pieeja radītu neefektīvu Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas piemērošanu un būtu pretrunā ar Konkurences likuma 2.pantā noteikto mērķi. Piemērojot Konkurences likuma 11.panta pirmo daļu, ir jāvadās no likumā noteiktā aizlieguma, tā izņēmuma īstenošanas publiskajā iepirkumā jēgas un kārtības.

[8.4] No Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkta secināms, ka vienošanās netiek uzskatīta par aizliegtu tikai tad, ja konkurenti veic darbības, kuras noteiktas šajā punktā. Konkurentiem ir pienākums paziņot par kopējo piedāvājumu. Ja tirgus dalībnieki neveic izņēmuma darbības, lai vienošanās netiktu uzskatīta par aizliegtu, tad uzskatāms, ka tirgus dalībnieki ir izdarījuši likuma pārkāpumu, ja tiek pierādīts vienošanās fakts. Pieteicēji sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” un SIA „Stats” Konkurences padomei ir paskaidrojuši, ka informācijas apmaiņa nenotika vadības līmenī un informācijas apmaiņas mērķis bija veidot sadarbību starp pieteicējiem, kuri daļa būtu apakšuzņēmēji. Informācijas apmaiņas mērķis nebija kaitēt konkurencei. Fakts, ka tehniskie piedāvājumi sakrīt, skaidrojams ar to, ka būvmateriālu piegādātāji pieteicējiem ir tie paši.

[8.5] Sekojot Eiropas Kopienu tiesas 1972.gada 14.jūlija sprieduma lietā Nr.C-48/69 118.punktam, lai konstatētu tiešus vai netiešus kontaktus, ir jāpierāda, ka kontakti starp konkurentiem ir bijuši abpusēji un ka šo kontaktu rezultātā konkurenti atklāja jebkuru neskaidrību par savu rīcību konkrētajā tirgū. Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā noteiktā konkursa gadījumā ir jāpierāda, ka konkurentu savstarpējie kontakti ietekmēja piedāvājuma saturu.

[8.6] Saskaņā ar cenu aptaujas noteikumiem pretendenta izvēle bija atkarīga no atbilstības uzaicinājumā noteiktajām kvalitātes prasībām, atbilstības tehniskajām specifikācijām un cenas.

[8.7] Vadoties no Iepirkumu likuma 1.panta 9.punkta „c” apakšpunkta un 30.panta sestās daļas, cenu aptaujā konkurence pastāv par uzvaru, pielietojot likumā noteiktās piedāvājuma sastāvdaļas: piedāvājuma cena, piedāvājumā noteiktās tehniskās specifikācijas tiktāl, ciktāl tas ietekmē piedāvājuma cenu. Pieteicēju identiskie tehniskie piedāvājumi pierāda, ka sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” un SIA „Stats” starpā varēja pastāvēt kontakti ar mērķi vienoties par cenu, taču pārējie lietā esošie materiāli nenorāda uz to, ka SIA „Stats” zināja, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” piedalās cenu aptaujā. Liecinieka N.Z. paskaidrojumi sarunu protokolā nav pietiekami, lai konstatētu, ka SIA „Stats” zināja par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” dalību cenu aptaujā.

[8.8] Lietā esošie dokumenti norāda uz vienpusēju sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” rīcību un no tiem nevar izdarīt secinājumus, ka SIA „Alti A” veikusi aktīvas darbības informācijas apmaiņā ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Info Serviss”. Nekonstatējot faktu, ka SIA „Alti A” veica aktīvas darbības informācijas apmaiņā ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Info Serviss”, Konkurences padome nav pierādījusi saskaņotu darbību minēto sabiedrību starpā.

[8.9] Pārsūdzētajā lēmumā nav konstatēta saskaņotā darbība pieteicēju starpā, tādēļ tiesa nepārbauda saskaņotās darbības mērķi.

[8.10] Tiesa konstatē vienīgi godīgas konkurences pārkāpumu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” darbībās, izmantojot SIA „Stats” tāmi savas tāmes izstrādāšanā.

[8.11] Tiesa atzina par pamatotu apelācijas sūdzībā norādīto iebildumu, ka Konkurences padomei nebija jānoskaidro Jūrmalas pilsētas domes viedoklis. Tiesa uzskatīja, ka Eiropas Komisijas un Eiropas Kopienu tiesas praksē ir nostabilizējušās atziņas, ka vienošanās gadījumā nav nepieciešams konstatēt sekas – konkurences

kavēšanu, ierobežošanu un deformēšanu, bet ir pietiekami, ja apstiprinās ar to vērstās darbības. Tādējādi, konstatējot pieteicēju iesniegtos līdzīgos materiālus cenu aptaujai, Konkurences padomei nebija jāpārlicinās, kādā veidā līdzīgie piedāvājumi ir ietekmējuši Jūrmalas pilsētas domes lēmumu saistībā ar cenu aptaujas rezultātiem.

[8.12] Tiesa atzina apelācijas sūdzībā norādīto, ka nav obligāti nepieciešams, lai tirgus dalībnieks veiktu aktīvas darbības informācijas apmaiņā un saskaņotas darbības konstatēšanai pietiek ar to, ka konkurents atsūtīto piedāvājumu ir izmantojis sava piedāvājuma sagatavošanā. Eiropas Kopienu tiesas judikatūra par vienošanos atzīst jebkurā citādā formā panāktu un īstenotu sadarbību starp konkurentiem, kuras ietvaros notiek apmaiņa ar informāciju par cenām vai to veidošanas noteikumiem, vai attiecībā uz dalību konkursā vai konkursa nosacījumiem, tomēr apgabaltiesas uzskata, ka arī šajos gadījumos ir būtiski konstatēt, vai šāda darbība pēc sava mērķa ir vērsta uz konkurences mazināšanu starp tiem, t.i. kavēšanu, ierobežošanu vai deformēšanu starp konkurentiem.

[8.13] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēji cenu aptaujā ir iesnieguši vienādi nepareizi noformētu tabulu „Tehniskās specifikācijas” un tabulās „Tehniskais piedāvājums” ir izvēlēti vienādi materiālu veidi, nav veikts tehnisko parametru apraksts, pieļautas vienādas gramatiskās kļūdas.

Lietā nepastāv strīds, ka pieteicēju darbinieki ir nosūtījuši viens otram cenu aptaujā iesniedzamo tāmju projektus. Tomēr lietā nav pierādīts, ka pieteicēju darbinieki būtu viens otru informējuši par cenu aptaujai iesniedzamo piedāvājumu naudas izteiksmē.

Iepirkuma likuma 30.panta sestā daļa paredz, ka cenu aptaujas gadījumā iepirkuma komisija izvēlas piedāvājumu ar viszemāko cenu, kas atbilst uzaicinājumā norādītajām prasībām un tehniskajām specifikācijām.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, lai atzītu, ka pieteicēju darbība pēc sava mērķa ir vērsta uz konkurences mazināšanu starp pieteicējiem, bija jāņem vērā nosacījums, ka konkurences ietekmēšanas līdzeklis šajā gadījumā ir cenu aptaujā pieteicēju piedāvātā cena. Lai gan konkurences pārkāpums ir informācijas nodošana gan par cenām, gan par to veidošanas noteikumiem, konkrētajā gadījumā iespējamo konkurences kavēšanu, ierobežošanu un deformēšanu bija iespējams panākt, tikai apmainoties arī ar informāciju par pasūtītājam piedāvāto cenu. Lai cik aizdomīgs ir apstākļi, ka pieteicēji iesnieguši atsevišķās pozīcijās identisku piedāvājumu cenu

aptaujā, galvenais vienošanās objekts bija piedāvātā cena, bet par to vienošanās nav konstatēta un pierādīta.

[9] Par Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 11.novembra spriedumu Konkurences padome iesniegusi kasācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 11.novembra spriedumu pilnā apjomā un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai. Konkurences padome tiesas spriedumu uzskata par nepamatotu un prettiesisku, jo tas taisīts pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmajā daļā un 103.panta otrajā daļā noteiktos tiesas pienākumus, kā arī nepareizi iztulkojot un piemērojot Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā un tās 5.punktā ietverto materiālo tiesību normu, kas kopumā novedis pie lietas nepareizas izspriešanas. Konkurences padomes kasācijas sūdzībā iekļauta tālāk norādītā argumentācija.

[9.1] Tiesa sašaurināti un tādējādi pilnīgi nepareizi interpretējusi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā ietverto tiesību normu. Minētā tiesību norma skaidri noteic, ka ir aizliegtas (..) vienošanās par piedalīšanos vai nepiedalīšanos konkursos vai izsolēs vai par šīs darbības (bezdarbības) noteikumiem(..). No vārdiem „par šīs darbības (bezdarbības) noteikumiem” nepārprotami izriet, ka šī tiesību norma aizliedz jebkādas ar piedalīšanos cenu aptaujā saistītas informācijas apmaiņu starp aptaujas pretendentiem.

Šāds minētās tiesību normas interpretējums pilnībā atbilst konkurences tiesību pamatprincipam, proti, ka katram tirgus dalībniekam konkrētajā tirgū ir patstāvīgi jānosaka saimnieciskās darbības politika, kuru tas vēlas realizēt vai realizē šajā tirgū.

Konkurences padome uzskata, ka ir pamatoti secinājusi, ka konkrētajā gadījumā tirgus dalībnieku, kuri piedalās vienā un tai pat cenu aptaujā, darbības nosūtot viens otram ar piedāvājumu tieši saistītu informāciju - tāmes projektu, tehnisko piedāvājumu un tāmes projektā ietverto piedāvājuma paredzēto cenu, ir pietiekams pierādījums, lai konstatētu Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpumu.

Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā ietvertās tiesību normas nepareiza tiesas interpretācija, kā tas loģiski izriet no tiesas secinājuma 23.punkta otrajā rindkopā, izpaužas tādējādi, ka pārkāpums konkrētajā gadījumā tiesas izpratnē būtu tikai tad, ja būtu konstatēta un tieši pierādīta vienošanās par piedāvājuma cenu. Pēc tiesas uzskata, konkrētajā gadījumā (t.i. cenu aptaujā), „iespējamo konkurences

kavēšanu ierobežošanu un deformēšanu bija iespējams panākt tikai apmainoties ar informāciju par pasūtītājam piedāvāto cenu”. Konkurences padome nepiekrīt šādam apgabaltiesas secinājumam. Cenu aptaujas gadījumā brīvu un godīgu konkurenci deformē vai kavē jebkādas ar šo aptauju saistītas informācijas apmaiņa starp konkrētā tirgus dalībniekiem, ja šī informācija ļauj prognozēt kāda cita tirgus dalībnieka dalību cenu aptaujā un tā rīcību, attiecīgi plānojot savu rīcību.

Līdz ar to tiesa ir paudusi nepamatotus un kļūdainus argumentus, tā radot pamatu maldīgam uzskatam, ka iepirkuma procedūras „cenu aptauja” veikšanas laikā tās dalībnieki, neatkarīgi tirgus dalībnieki, drīkstēs apmainīties ar šo aptauju saistītiem tāmju, tehnisko piedāvājumu un piedāvājamo cenu projektiem un tas netiks atzīts par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpumu, ja tajos norādītā piedāvājuma paredzētā cena kaut nebūtiski, bet tomēr atšķirsies no piedāvājuma faktiskās cenas. Šāda situācija būtu klajā pretrunā ne tikai Konkurences likumam, tā mērķim, likumam „Par iepirkumu valsts un pašvaldību vajadzībām”, bet arī Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81.pantam un minēto normu piemērošanas praksei.

[9.2] Tiesas secinājums, ka „lietā nav pierādīts, ka pieteicēju darbinieki būtu viens otru informējuši par cenu aptaujai iesniedzamo piedāvājumu naudas izteiksmē” ir klajā pretrunā ar pierādījumiem lietā un lietas apstākļiem un no tiem izrietošiem loģiskiem secinājumiem.

Konkurences padome kategoriski iebilst pret minēto tiesas secinājumu. Katrā ziņā ir objektīvs pamats uzskatīt, ka tā atzīšana par pareizu nozīmētu, ka vienošanās fakta saskaņotu darbību veidā pierādīšana cenu aptaujas procesā turpmāk būtu praktiski neiespējama.

[9.3] Tiesa vispār nav vērtējusi un spriedumā nav izteikusi savu viedokli par šajā lietā būtisku un izšķirošu, Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā ietvertās normas pārkāpuma tiesiskajam sastāvam atbilstošu, lēmumā izteiktu un apelācijas sūdzībā norādītu argumentu, ka pieteicēju saskaņoto darbību rezultātā ir radītas negatīvas sekas konkurencei.

Administratīvā apgabaltiesa nav sniegusi savu juridisko novērtējumu par konkrētās aizliegtās vienošanās sekām konkrētajā tirgū, turklāt nav ņēmusi vērā un devusi savu novērtējumu Konkurences padomes 2005.gada 14.septembra lēmuma Nr.E02-41 5.punktā sniegtajiem apsvērumiem.

[9.4] Administratīvā apgabaltiesa, izdarot secinājumu, ka tā nesaskata pieteicēju mērķi, kas būtu vērsts uz konkurences mazināšanu, bet nedodot juridisku novērtējumu attiecībā uz pieteicēju veikto saskaņoto darbību izraisītajām sekām, ir pieļāvusi rupju procesuālu pārkāpumu - nav analizējusi no tiesību viedokļa konkrētajā lietā būtisku un izšķirošu argumentu (*sk. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-228 10.8.punktu*).

[9.5] Konkurences padome piekrīt Administratīvās apgabaltiesas atzinumam, ka Konkurences padomes birojs iegūstot informāciju pieteicēju apmeklējuma laikā 2005.gada 10.maijā, ievēroja Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1. un 2.punktā (no 2008.gada 16.aprīļa - 1. un 3.punkts) noteiktās izmeklēšanas darbību tiesiskuma robežas (sprieduma 16. un 17.punktā). Tomēr Konkurences padome uzskata, ka ir nepareizs Administratīvās apgabaltiesas secinājums, ka „*pats fakts, ka Konkurences biroja darbiniekiem tiek liegts iepazīties ar tirgus dalībnieka rīcībā esošo informāciju datoros nevarētu veidot administratīvā pārkāpuma sastāvu. Tirgus dalībnieks pie atbildības būtu saucams gadījumā, ja Konkurences padomes birojs pierādītu, ka tirgus dalībnieka rīcībā nepieciešamā informācija ir bijusi un tā nav nodota Konkurences padomes biroja darbiniekiem*”. Tas ir pretrunā ar Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 6.punktā un 9.panta sestajā daļā noteiktajām Konkurences padomes biroja pilnvarām un privātpersonu pienākumiem, kas tieši piešķir Konkurence padomes birojam tiesības noteiktos gadījumos piemērot arī attiecīgos piespiedu līdzekļus pierādījumu iegūšanas nodrošināšanai. Bez tam, tas ir pretrunā citam secinājumam, kurā Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka „*Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 6.punkts attiecas uz Konkurences padomes biroja tiesībām pieprasīt arī konkrēti neidentificētu informāciju, bet noteikti tirgus dalībnieku rīcībā esošu informāciju, kas var atklāties Konkurences padomes biroja darbinieku pārbaudes laikā komercsabiedrības telpās, kā šajā gadījumā*”. Līdz ar to nav saprotams, kā Konkurences padomes biroja darbinieki varētu iepriekš zināt, vai tirgus dalībnieku rīcībā atrodas vai neatrodas neidentificēta informācija, kas var tikt atklāta tikai pārbaudes laikā Konkurences padomes birojam pilnā apmērā realizējot ar likumu noteiktās tiesības un privātpersonām - savus pienākumus.

[10] Sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” sniegusi paskaidrojumu par Konkurences padomes kasācijas sūdzību. Paskaidrojumos tā norāda tālāk minēto:

1) Konkurences padome ir pieļāvusi Konkurences likuma 26.panta pārkāpumu, jo Konkurences padomes 2005.gada 14.septembra lēmums ir balstīts uz pieņēmumu pamata.

2) Lietā nav pierādījumu par pieteicēju vienošanos vai tādas informācijas apmaiņu, kura ietekmē konkurenci.

3) Konkurences padome 2005.gada 14.septembra lēmumā nav norādījusi uz pierādījumiem, ka vienošanās bija starp visiem trim pieteicējiem. Lietā nav pierādījumu, ka informācijas aprīte notika savstarpēji visu triju pieteicēju starpā.

[11] SIA „Stats” sniegusi paskaidrojumu par Konkurences padomes kasācijas sūdzību. Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

1) Neviena tiesību norma neuzlika par pienākumu SIA „Stats” noskaidrot, vai sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” arī gatavoja piedalīties cenu aptaujā. SIA „Stats” informāciju par konkurentu nesaņēma un savu piedāvājumu iesniedza neatkarīgi jeb nezinot citus piedāvājumus. Ne sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Info Serviss”, ne SIA „Alti A” nezināja kādu galīgo piedāvājumu iesniegs SIA „Stats”. Līdz ar to SIA „Stats” rīcība, arī tādā gadījumā, ja tāmes projektu izstrādāja apakšuzņēmējs, atbilst likuma „Par iepirkumu valsts un pašvaldības vajadzībām” 3.panta otrajai daļai.

2) Konkurences padome nav pierādījusi lēmuma konstatējošā daļā norādīto faktu, ka laika periodā no 2005.gada 7.februāra līdz 17.februārim SIA „Stats” nosūtīja savu tāmi (finanšu piedāvājuma pielikumu), kurā bija redzamas materiālu un darbu cenas, sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Info Serviss”, lai pēdējā, zinot SIA „Stats” piedāvājuma cenas, varētu izstrādāt savu piedāvājumu kā abpusējas informācijas apmaiņas rezultātu.

3) Kasācijas sūdzības motīvi par procesuālo tiesību normu - Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmās daļas un 103.panta otrās daļas pārkāpumiem lietas izspriešanā ir nekorekti attiecībā pret tiesu un nepamatoti.

[12] SIA „Alti A” sniegusi paskaidrojumu par Konkurences padomes kasācijas sūdzību, norādot:

1) Napatiesi ir Konkurences padomes apgalvojumi, ka ja neatkarīgi tirgus dalībnieki ir vienojušies par piedalīšanos cenu aptaujā vai par šīs darbības noteikumiem, un ir pierādīts, ka šī konkrētā vienošanās izpaudusies kā saskaņota

darbība, kā tas arī konstatēts konkrētajā gadījumā, tad mērķis kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci „atklājas” pašās darbībās, kas noteiktas Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā. Kā liecina lietas materiāli un spriedumā minētais, saskaņotas rīcības fakts starp SIA „Alti A” un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” netika pierādīts.

2) Kasācijas sūdzībā nekorekti norādīts, ka Administratīvā apgabaltiesa, izdarot secinājumus, ka tā nesaskata SIA „Stats” , sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” un SIA „Alti A” mērķi, kas būtu vērsts uz konkurences mazināšanu, nav devusi juridisku novērtējumu attiecībā uz pieteicēju veikto saskaņoto darbību izraisītajām sekām.

Tiesa vērtēja konkrētu administratīvo aktu, bet kasācijas sūdzībā minētie argumenti satur jaunus secinājumus, pamatojumus, kas netika minēti administratīvajā aktā.

3) Nevar piekrist kasācijas sūdzībā minētajam, ka tiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 103.pantu - nenoskaidrojot un nedodot juridisku vērtējumu lietas apstākļiem, apstāklim, ka SIA „Stats”, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Info Serviss” un SIA „Alti A” saskaņoto darbību rezultātā ir nodarīts būtisks kaitējums konkurencei. Tiesai nevajadzēja dot juridisku vērtējumu apstāklim, ko tiesa nav apstiprinājusi kā esošu faktu, tieši otrādi, tiesa konstatēja, ka *„Konkurences padome, nekonstatējot faktu, ka SIA „Alti A” veica aktīvas darbības informācijas apmaiņā ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Info Serviss”, nav pierādījusi saskaņotu darbību minēto komercdarbību starpā.”*

4) Kasācijas instance varētu dot savu vērtējumu pierādījumu, uz kuru pamata pieņemts administratīvais akts - Konkurences padomes 2005.gada 14.septembra lēmuma Nr.E02-41, iegūšanas tiesiskumam, it sevišķi ņemot vērā, ka Konkurences padome kasācijas sūdzībā apšaubā dažus Administratīvās apgabaltiesas secinājumus attiecībā uz Konkurences padomes biroja darbībām, vācot pierādījumus lietā. Administratīvā apgabaltiesa 2008.gada 11.novembra spriedumā atzinusi, ka Birojs iegūstot informāciju pieteicēju apmeklējuma laikā, ievēroja Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1. un 2.punktā noteiktās izmeklēšanas darbību robežas. SIA „Alti A” uzskata, ka šīs robežas tomēr tika pārkāptas.

[13] Tiesas sēdē Konkurences padomes pārstāve uzturēja kasācijas sūdzību, bet pieteicēju pārstāvji lūdza to noraidīt.

Motīvu daļa

I

[14] Pirmkārt, lietā izšķirams strīds par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkta piemērošanu.

[15] Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81.panta pirmais punkts noteic, ka kā nesaderīgi ar kopējo tirgu ir aizliegti visi nolīgumi uzņēmumu starpā, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm un kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci kopējā tirgū, un jo īpaši darbības, ar kurām:

a) tieši vai netieši nosaka iepirkuma vai pārdošanas cenas, vai kādus citus tirdzniecības nosacījumus;

b) ierobežo vai kontrolē ražošanu, tirgus, tehnikas attīstību vai investīcijas;

c) sadala tirgus vai piegādes avotus;

d) līdzvērtīgos darījumos ar dažādiem tirdzniecības partneriem piemēro atšķirīgus nosacījumus, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;

e) slēdzot līgumus, prasa, lai otra puse uzņemtos papildu saistības, kuras pēc savas būtības vai saskaņā ar nozares praksi nekādi nav saistītas ar attiecīgo līguma priekšmetu.

[16] Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, to skaitā vienošanās par piedalīšanos vai nepiedalīšanos konkursos vai izsolēs vai par šīs darbības (bezdarbības) noteikumiem, izņemot gadījumus, kad konkurenti publiski darījuši zināmu kopīgu piedāvājumu un šā piedāvājuma mērķis nav kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci.

[17] Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 81.panta pirmā daļa attiecas uz visiem uzņēmumiem, neatkarīgi no to formas. Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 81.panta pirmā daļa attiecas uz visiem nolīgumiem uzņēmumu starpā, uzņēmumu apvienību lēmumiem un saskaņotām darbībām, lai sasniegtu aizlieguma mērķi

nepieļaut visdažādākās koordinējošās formas un darbības starp uzņēmumiem. Tomēr ir jānorobežo neatkarīga tirgus dalībnieka rīcība, kura ir atļauta, no norunas, kura ir aizliegta neatkarīgi no tās veida.

[18] Katram uzņēmumam sava darbība tirgū ir jānoteic neatkarīgi (*sk. Eiropas Kopienu tiesas 1975.gada 16.decembra sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-114/73 Suiker Unie u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju 173.punktu, 1981.gada 14.jūlija sprieduma prejudiciālā nolēmuma lietā Nr.C-172/80 Gerhard Züchner pret Bayerische Vereinsbank AG 13.punktu; 1993.gada 31.marta spriedumu apvienotajā lietā Nr.C-89/85 A.Ahlström Osakeyhtiö u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju 63.punktu; 1998.gada 28.maija spriedumu lietā Nr.C-7/95P John Deere pret Eiropas Kopienu Komisiju 86.punktu*). Saskaņā ar Eiropas Kopienu tiesas judikatūru, neatkarīgas rīcības prasība neatņem tirgus dalībniekam tiesības gudri pielāgoties citu konkurējošo tirgus dalībnieku esošajai un prognozējamai rīcībai, tomēr tā noteikti nepieļauj jebkādu tiešu vai netiešu kontaktu esamību starp tirgus dalībniekiem, kuru mērķis vai rezultāts ir ietekmēt esošā vai potenciālā konkurējošā tirgus dalībnieka rīcību tirgū vai atklāt šādam konkurējošam tirgus dalībniekam darbības gaitu, kuru tas pats izmanto vai iecerējis izmantot tirgū, kur šādu kontaktu rezultāts vai efekts ir tādu saimnieciskās sāncensības noteikumu izveide, kuri neatbilst parastiem noteikumiem tirgū, ievērojot piedāvāto pakalpojumu vai preču dabu, uzņēmumu lielumu un skaitu un tirgus apmēru (*sk. Eiropas Kopienu tiesas 1975.gada 16.decembra sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-114/73 Suiker Unie u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju 174.punktu; 1981.gada 14.jūlija sprieduma prejudiciālā nolēmuma lietā Nr.C-172/80 Gerhard Züchner pret Bayerische Vereinsbank AG 14.punktu; 1998.gada 28.maija spriedumu lietā Nr.C-7/95P John Deere pret Eiropas Kopienu Komisiju 87.punktu; Eiropas Kopienu tiesas 1999.gada 8.jūlija sprieduma lietā Nr.C-49/92P Eiropas Kopienu Komisija pret Anic Partecipazioni SpA 117.punktu; Eiropas Kopienu tiesas 1999. gada 8.jūlija sprieduma lietā Nr.C-199/92P Hüls AG pret Eiropas Kopienu Komisiju 160.punktu; Pirmās instances tiesas 2000.gada 15.marta sprieduma apvienotajā lietā Nr.T-25/95 Cimenteries CBR SA pret Eiropas Kopienu Komisiju 1852.punktu*). Saskaņota darbība ir jebkuri tieši vai netieši tāda veida kontakti starp tirgus dalībniekiem, kuri atklāj konkurentam darbības, kuras tie ir nolēmuši vai plāno veikt tirgū, kur šādu kontaktu mērķis vai sekas ir radīt tādas konkurences apstākļus, kuri neatbilst konkrētā tirgus normālajiem apstākļiem. Saskaņotas darbības ir kontakti

starp tirgus dalībniekiem, kad viens konkurents atklāj tā nākotnes nodomus vai rīcību citam, kad pēdējais to lūdz vai, vismaz, akceptē šādu informācijas apmaiņu (sk. *Pirmās instances tiesas 2000.gada 15.marta sprieduma apvienotajā lietā Nr.T-25/95 Cimenteries CBR SA pret Eiropas Kopienu Komisiju, 1852.punktu*). Gan no Eiropas Kopienu tiesas judikatūras, gan Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā lietotā jēdziena „darbības (bezdarbības) noteikumi” izriet, ka netiek prasīta obligāta vienošanās tieši par preču vai pakalpojumu cenu. Aizliegta ir jebkura informācijas apmaiņa par tādiem konkurenta darbības (bezdarbības) noteikumiem, kas tā vai citādi var ietekmēt konkurējošā tirgus dalībnieka rīcību. Tā kā saimnieciskās darbības mērķis ir gūt ekonomisku labumu, jebkura tirgus dalībnieku darbība ir pamatā vērsta uz tā sasniegšanu, tādēļ vienošanās par darbības noteikumu saskaņošanu arī ir vērsta tieši vai netieši uz ekonomiska labuma gūšanu.

[19] Ja konkurējoši tirgus dalībnieki piedalās valsts vai pašvaldības iepirkuma procedūrā, jāievēro arī šo procedūru regulējošo likumu normas un to iekšējā sistēma ar konkurenci regulējošajām tiesību normām. Likuma „Par iepirkumu valsts un pašvaldību vajadzībām”, kas bija spēkā iepirkuma procedūras veikšanas laikā, 3.panta otrā daļa noteica, ka „*pretendents savu piedāvājumu paraksta un konkursam iesniedz rakstveidā, kā arī nodrošina, lai piedāvājumā ietvertā informācija nav pieejama līdz tā atvēršanas brīdim*”. Tā kā likuma „Par iepirkumu valsts un pašvaldību vajadzībām” normu mērķis ir nodrošināt preču pārdevēju, pakalpojumu sniedzēju un būvdarbu veicēju brīvu konkurenci, pretendenta pienākuma nepieļaut piedāvājumā ietvertās informācijas atklāšanu pirms piedāvājuma oficiālās atvēršanas brīža mērķis ir nodrošināt brīvu konkurenci pretendentu starpā konkrētās iepirkuma procedūras veikšanas laikā. Cenu aptaujas gadījumā brīvu un godīgu konkurenci deformē vai kavē jebkādas ar šo aptauju saistītas informācijas apmaiņa starp konkrētā tirgus dalībniekiem, ja šī informācija ļauj prognozēt kāda cita tirgus dalībnieka dalību cenu aptaujā un tā rīcību, attiecīgi plānojot savu rīcību.

[20] Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkta piemērošanā svarīgi noteikt arī vienošanās mērķi vai sekas. Tiesību normas teksts prasa, lai aizliegtās vienošanās mērķis būtu vērsts uz konkurences kavēšanu, ierobežošanu vai deformēšanu vai vienošanās sekas izpaustos kā konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana. Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas redakcija ir veidota

līdzīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81.panta pirmajai daļai. No Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas formulējuma secināms, ka 1. - 7.punktā ir uzskaitījis tās tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas pats par sevi ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana un kuras tādējādi pašas par sevi ir aizliegtas. Vienošanās par šā panta pirmās daļas 1. - 7.punktā paredzētajām darbībām ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas, jo šo darbību mērķis objektīvā nozīmē vienmēr ir vērsts pret konkurenci un to sekas parasti ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana. Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā minētās vienošanās dalībnieku mērķis kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci, vai attiecīgas sekas konkurencei, normas piemērotājam ir īpaši jāpierāda tad, ja faktiskais gadījums neatbilst kādam no normā minētajiem speciālajiem tiesiskajiem sastāviem. Uz to, ka vienošanās aizliegums var tikt pārkāpts citādā veidā, norāda šā panta pirmajā daļā ietvertie vārdi „to skaitā”. Šāds formulējums ir līdzīgs Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81.panta pirmajā daļā lietotajam jēdzienam „jo īpaši”. Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81.panta pirmās daļas un Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas izpratnē „mērķis” nenozīmē dalībnieku subjektīvo attieksmi, bet gan attiecīgās vienošanās objektīvu nozīmi un nolūku tajā ekonomiskajā kontekstā, kādā to ir domāts īstenot. Tas nozīmē, ka, ja tiek konstatēts, ka neatkarīgi tirgus dalībnieki ir vienojušies par piedalīšanos iepirkumā vai par šīs darbības noteikumiem, un ir pierādīts, ka šī konkrētā vienošanās izpaudusies kā saskaņota darbība, tad mērķis kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci „atklājas” pašās darbībās, kas noteiktas Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā. Pie tam, lai pierādītu pret konkurenci vērstu nodomu, pietiek ar pašu faktu, ka ir saņemta informācija no konkurējoša tirgus dalībnieka, ko neatkarīgs tirgus dalībnieks glabā kā komercnoslēpumu (*sk. Pirmās instances tiesas 2001.gada 12.jūlija sprieduma apvienotajās lietās Nr.T-202/98, 1-204/98 un T-207/98 Tate & Lyle u.c. pret Eiropas Kopienas Komisiju 66.punktu*). Iepriekšminētais ievērojams, konkretizējot Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktā iekļautos jēdzienus „vienošanās” un „mērķis vai sekas”. Tādējādi apelācijas instances tiesa ir nepareizi noskaidrojusi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81.panta pirmās daļas un Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkta saturu un kļūdījusies normas piemērošanā, atzīstot, ka konkurences kavēšanu, ierobežošanu un deformēšanu bija iespējams panākt, tikai apmainoties ar informāciju par pasūtītājam piedāvāto cenu.

II

[21] Otrkārt, lietā izšķirams strīds arī par Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmās daļas piemērošanu.

[22] Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[23] Kasācijas instance pārbauda procesuālo tiesību normu piemērošanas pareizību, tādēļ Senāts nevar pārvērtēt pierādījumus, taču var pārbaudīt, vai Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa ir piemērota pareizi, t.i, vai pierādījumi ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudīti, kā arī pārbaudīt, vai pierādījumu novērtējums veidojies, balstoties uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[24] Konkurences lietās jautājumā par vienošanās esamības pierādīšanu ievērojams, ka, lai pierādītu saskaņotu darbību eksistenci, nav nepieciešams, ka konkurents ir formāli apņēmis, attiecībā uz vienu vai dažiem citiem [konkurentiem] rīkoties zināmā veidā vai konkurenti ir vienojušies par to turpmāko rīcību tirgū". Ir pietiekami, ka konkurents ar savu paziņojumu par plānoto rīcību ir izslēdzis vai, vismaz, ir būtiski samazinājis neskaidrību par uzvedību, kuru gaidīt no cita tirgū. Saskaņotas darbības jēdziens ietver sevī divpusēju kontaktu eksistenci. Šis apstāklis izpildās tad, kad viens konkurents atklāj tā nākotnes nodomus vai rīcību citam, kad pēdējais to lūdz vai, vismaz, akceptē šādu informācijas apmaiņu (*sk. Pirmās instances tiesas 2000.gada 15.marta sprieduma apvienotajā lietā Nr.T-25/95 Cimenteries CBR SA pret Eiropas Kopienu Komisiju 1849.punktu*). Papildus tam Eiropas Kopienu tiesa 2006.gada 21.septembra sprieduma lietā C-105/04P *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju* 94. un 135.punktā atzinusi, ka lielākajā daļā gadījumu pret konkurenci vērstu darbību vai nolīgumu pastāvēšana ir jāizsecina no noteikta skaita sakrītību un norāžu, kuras, skatītas kopā un nepastāvot citam loģiskam izskaidrojumam, var veidot pierādījumu par konkurences normu pārkāpumu. Tātad

par aizliegtu vienošanos esamību parasti liecina netieši pierādījumi, dažādu, savstarpēji saistītu faktu un apstākļu sakritība, to kopums.

[25] Apelācijas instances tiesa, atzīstot, ka starp pieteicējiem nav notikusi saskaņota darbība un iztrūkst pierādījumu par vienošanos par cenu, nav novērtējusi kopsakarā Jūrmalas pilsētas domes iepirkuma komisijas uzaicinājumu piedalīties cenu aptaujā, pretendentu piedāvājumu reģistrācijas cenu aptaujai lapu, pieteicēju datoros atrastās tāmes un to sastādīšanas/nosūtīšanas laiku, liecinieku liecības, pieteicēju tāmēs norādītās izmaksu summas un piedāvājumos iesniegtās izmaksu summas. Pārbaudot un novērtējot lietas faktiskos apstākļus par saskaņotu darbību un par vienošanos par piedāvājuma cenām, apelācijas instances tiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu.

III

[26] Lai arī tam nav nozīmes izskatāmajā lietā, Senāts atzīst, ka apelācijas instances tiesa ir nepareizi noskaidrojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.⁵ un 175.⁶pantu saturu.

[27] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.⁵pants paredz administratīvo atbildību par personu vai to apvienību rīcībā esošās informācijas nesniegšanu Konkurences padomei pēc tās pieprasījuma noteiktā termiņā un apjomā vai nepatiesas informācijas sniegšanu Konkurences padomei. Savukārt 175.⁶pants paredz administratīvo atbildību par Konkurences padomes lēmumu un amatpersonu likumīgo prasību nepildīšanu. Informācijas nesniegšana apskatāma pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.⁵panta noteikumiem, savukārt citu Konkurences padomes prasību nepildīšana pēc 175.⁶panta noteikumiem.

[28] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.⁵panta un 175.⁶panta normas nodrošina piespiedu tiesiskās sekas Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1., 2. un 4.punkta un sestās daļas piemērošanai. Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1., 2. un 4.punkts paredz, ka birojs Konkurences padomes vārdā ir tiesīgs pieprasīt no jebkuras personas un personu apvienības Konkurences likumā un

Reklāmas likumā noteikto uzdevumu izpildei nepieciešamo informāciju, arī ierobežotas pieejamības vai komercnoslēpumu saturošu informāciju, kā arī saņemt no attiecīgajām personām rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumus, ierasties pie tirgus dalībnieka (arī bez iepriekšēja brīdinājuma) un saņemt no attiecīgajām personām rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumus, uz vietas iepazīties ar visiem dokumentiem (arī elektroniskā veidā sagatavotiem) un saņemt šos dokumentus, to norakstus (kopijas) vai izrakstus no tiem, pamatojoties uz tiesas lēmumu, bez iepriekšēja brīdinājuma policijas klātbūtnē iekļūt tirgus dalībnieku un to darbinieku transportlīdzekļos, dzīvokļos, neapdzīvojamās telpās, būvēs un citos nekustamos un kustamos īpašumos, atverot tos un tajos esošās glabātavas, un veikt tajos esošo mantu un dokumentu apskati, tirgus dalībnieku un to darbinieku mantu un dokumentu apskati un apskates laikā pieprasīt rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumus no amatpersonām un tirgus dalībnieku darbiniekiem, saņemt dokumentu norakstus (kopijas) vai izrakstus no tiem, kā arī izņemt mantas un dokumentus, kuriem var būt nozīme izmeklējamā jautājuma noskaidrošanā, aizzīmogot transportlīdzekļus, dzīvokļus, neapdzīvojamās telpas, būves un citus nekustamos un kustamos īpašumus un glabātavas, lai nodrošinātu pierādījumu saglabāšanu. Konkurences likuma 9.panta sestā daļa noteic, ka pēc Konkurences padomes biroja pieprasījuma tirgus dalībnieka, tā pārstāvju, darbinieku un citu personu pienākums ir sniegt pilnīgu un patiesu informāciju un nodrošināt biroja darbiniekiem un Valsts policijas darbiniekiem piekļuvi jebkuriem savā īpašumā vai lietojumā esošiem transportlīdzekļiem, dzīvokļiem, neapdzīvojamām telpām, būvēm un citiem nekustamiem un kustamiem īpašumiem, atverot tos un tajos esošās glabātavas, kā arī jebkurā formā sastādītiem vai uzglabātiem dokumentiem. Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 6.punkts piešķir tiesības Konkurences padomes birojam sastādīt protokolu par administratīvo pārkāpumu, ja 1., 2. un 4.punktā minētā informācija netiek sniegta noteiktā termiņā un apjomā vai arī netiek pildīts šā panta sestajā daļā minētais pienākums. Tā kā Konkurences padomes biroja darbinieki nevar iepriekš zināt, vai tirgus dalībnieku rīcībā atrodas vai neatrodas neidentificēta informācija, kas var tikt atklāta tikai pārbaudes laikā birojam īstenojot ar likumu noteiktās tiesības un privātpersonām - savus pienākumus, tad apelācijas tiesas secinājums, ka tirgus dalībnieks pie administratīvās atbildības būtu saucams gadījumā, ja birojs pierādītu, ka tirgus dalībnieka rīcībā nepieciešamā informācija ir bijusi un tā nav nodota biroja darbiniekiem, ir pretrunā ar Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1., 2. un

4.punktu un sesto daļu. Fakts, ka biroja darbiniekiem tiek liegts iepazīties ar tirgus dalībnieka rīcībā esošu informāciju datoros veido administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 2.punktu un 346.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

Atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 11.novembra spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs senators *(paraksts)* J.Neimanis

Senators *(paraksts)* A.Guļāns

Tiesnese *(paraksts)* V.Kakste

NORAKSTS PAREIZS

Senators *(paraksts)* J.Neimanis

Rīgā 2009.gada 29.jūnijā